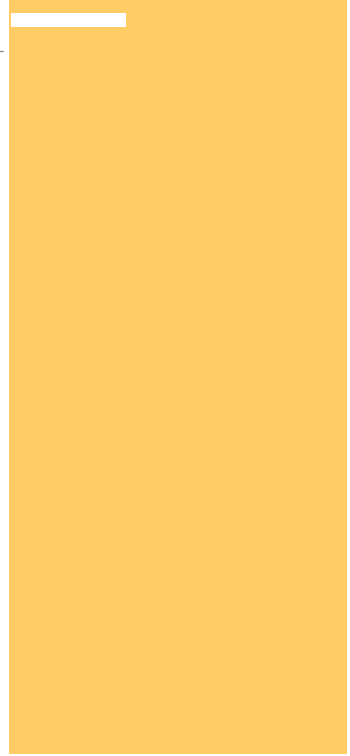

รักพันหัวใจเรานั้น.....เพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ 8

นำเสนอเมื่อ : 26 ธ.ค. 2551

เคยชม
 ร่มกิมย้งใจ
 ด้วยความรักจริงยิ่งใหญ่
 รักพันหัวใจเรานั้น
 รักเอ๋ย
 เคยอยู่เคียงกัน
 ร่มเย็นมีเวนวายวัน
 ด้วยความสัมพันธ์ยืนยง
 ทิวงาม
 ยามอยู่เคียงคง
 สุริยาแสงสง
 ปวงชีวิตในโลกดำรงเรใจ
 รากัน
 วันทางไปไกล
 มีดมนหมองมัวปานใด
 เยือกเย็นซึ้งใจรัญจวน
 ไกลกัน
 พาทันใจครวญ
 ร่างกายทรุดโทรมทุกส่วน
 จิตใจรอนรอนแรงออน
 รักเอ๋ย
 เลยกลับอวรณ์
 คำคืนฝันใจไปนอน
 ยิ่งดูเหมือนฟอนไฟลน
 ทิวทราวม
 ยามทางดวงกมล
 สุริยาหมองหม่น
 ปวงชีวิตในโลกอับจนเสื่อมทราวม
 หวังคอย
 คอยเฝ้าโมงยาม
 จวบจนทิวาเรืองงาม
 สบความรักยามคืนคง

true.

Blue day
 There's no sunshine.
 Why must you go away,
 Leaving me here alone?
 My own.
 How I miss you
 With loving heart so true!
 That's why I feel so blue.
 Dear one,
 What's the good of
 Days without the sun,
 Or peaceful nights
 Without the moon?
 But soon
 No more blue day.
 Whenever I meet you
 Then all my dreams come

Blue day
 Gloomy blue day,
 When you are far away,
 Why must we be apart?
 Sweetheart,
 Dear, I love you
 With all my heart, I do
 That's why I feel so blue.
 My love,
 Skies are so grey,
 Cloudy up above,
 Dear won't you please
 Come back to me?
 There'll be
 No more blue day.
 Again the sun will shine.
 That day I'll make you mine.

เพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ 8 ทรงพระราชนิพนธ์เมื่อวันพุธที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2492 ขณะประทับแรมบนภูเขาในเมืองดาโวล
 ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ต่อมาใต้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าวรวงศเธอพระองค์เจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ
 นิพนธ์คำร้องทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย

จำนวนผู้เข้าใช้งาน